

LATVAS

No. 29. Metai VI

Liep. (July) 17, 1926

ČSR, valst.
republika
Litvė

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA.

LK. 16, 1-9.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskustas, kaip kad būtų išaikvojęs jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: **K**a tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užveizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė. **K**a veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užveizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiuos. Žinau, **k**a darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet busiu atstatytas nuo užveizdėjimo. Taigi jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aš-

LEKCIJA.

ROM. 8, 12-17.

BROLIAI: mes neesame kuno skolininkai, kad gyventumėm kuniškai. Nes jei jus gyvensite kuniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kuno darbus, busite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jus iuk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reiktų bijotis, bet gavote įsūnystės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvainiai; tėvainiai Dievo ir bendra tėvainiai Kristaus, jei tik drauge kenčiame, kad butumėm drauge ir pagarbinti.

tuonias dešimtis. Valdovas pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių pagelbą apgaulingų turty, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

Švenč. MARIJOS PANOS ŠKAPLIERNOS Dienoje.

LEKCIJA.

EKLI. 24, 23-31.

KAIP vynmedis aš kroviau žiedus su skaniu kvapu, ir mano žiedai neša puikių ir gausių vaisių. Aš motina gražios meilės ir baimės, manyje visa kelio ir tiesos malonė; manyje visa gyvenimo ir dorybės viltis. Ateikite pas mane visi, kurie manęs trokštate, ir pasisotinkite mano vaisiais! Nes mano dvasia saldesnė už medų ir mano tėvainystė už medų ir medaus syvą. Mano atsiminimas pasilieka visose amžių kartose. Kurie manęs valgo, dar alksta, ir kurie

EVANGELIJA.

LUK. 11, 27-28).

ANUO metu, Jėzui kalbant minioms, viena moteriškė iš minios pakeldama balsą, jam tarė: "Palaiminta iščia, kuri Tave nešiojo ir krutys, kurias žindai. Jis atsakė: Beje, palaiminti, kurie klauso Dievo žodžio ir jo laikosi.

manes geria, dar trokšta. Kas manes klauso, nebūs sugėdintas, ir kas veikia manyje, tie nenusidės. Kurie platina apie mane šviesą, turės amžinąjį gyvenimą.

M u s ū D o m e i .

Kiekvieną vasarą įvyksta mūsų organizacijų seimai. Jie turi didelės svarbos mūsų visuomeniniame gyvenime. Paprastai kiekviena organizacija, laikydama seimą, rupinasi ne vien savais reikalais, bet visuomet liečia mūsų visą tautinį gyvenimą. Seimas išneša naujų nutarimų, pagerinimų, kuriuos jo išrinktoji valdyba vykdoma gyveniman. Tokiu būdu kiekvienas seimas yra didelis žingsnis pirmyn.

Visų mūsų organizacijų viršūnė ir centras, kuris nustato visą lietuvišką katalikiško gyvenimo eigą Amerikoje, yra Lietuvių Katalikų Federacija. Josios seimas, paprastai kongresu vadinamas, nustato lietuvių visuomenei Amerikoje kryptį ir ateinantiems metams patiekia darbuotės programą. Federacijos svarba lietuvių katalikų išeivijoje yra begalinė. Lietuvoje visos katalikiškos organizacijos rupinasi sueiti į vienybę ir sudaryti savo Katalikų Centrą, kuris teiktų visos šalies katalikams direktyvas kaip politiniame, taip ir visuomeniniame gyvenime. Tuo labiau tokia centralizuota jėga yra mums reikalinga, nes mūsų gyvenimas yra palaidesnis, turįs mažiau bendrų gyvenimo bruožų negu Lietuvoje. Ne veltui todėl visi susipratę lietuviai katalikai remia Federaciją, kuri yra katalikiškosios lietuvių išeivijos siekių bei obalsių globėja ir vykintoja.

Federacijos kongresas šįmet įvyksta 24-26 dd. rugpiučio, Waterbury, Conn. Jisai bus jubiliejinis, iškilmingas.

Tosios iškilmės pasireikš dvejopu būdu: išoriniai ir vidujiniai. Niekuomet Amerikos lietuvių išeivijoje dar nebūta tokio atsitikimo, kad tiek daug garbingų svečių būtų atvykę iš Lietuvos vienu kartu, kurie imtų dalyvumo ir mūsų seimuose. Šiandie mūsų tarpe matome Jo Ekscelenciją Arkivyskupą Jurgį Matulevičių; didžiai gerb. kun. prof. Praną Bučį, Kauno universiteto buvusį rektorių; gerb. kun. kan. Julijų Maciejauską, Švėkšnos kleboną ir dekaną; dr. Juozą Eretą, Kauno universiteto profesorių ir "Pavasario" garbės pirmininką; kun. Antaną Steponaitį, Ph. L., Vilkaviškio vyskupijos kanclerį. Waterbury Lietuvos Vyčių išdirbtas seimams programos yra įvairus, iškilmingas. Taip sumaniai sutaisyti kongresui programą tegali tik tai Vyčiai.

Federacijos kongresas ir vidujiniai bus iškilmingas — savo gausia darbuote garbingas. Per dvidešimtį savo gyvavimo metų Federacija suvaidino mūsų išeivijos gyvenime garbingą vaidmenį. Josios darbuotė pasiekė mūsų visus luomus, organizacijas ir obalsius. Josios parama Lietuvos valstybei kuriantis, tosios valstybės palaikymas, mūsų išeivijos organizavimas ir visų jėgų bei galimybių išnaudojimas yra Federacijos rekordas. Toji darbuotė dar toli gražu nebaigta. Šiandie prieš Federacijos kongresą stovi daug gražių sumanymų, kuriuos reikia vykdyti arba jau įvykdintus palaikyti. Pirmutinėje vietoje stovi lietuviškos aukštes-

nės mokyklos bernaičiams kurimas, aukštąjį mokslą einančio jaunimo rėmimas, nykstančių organizacinių jėgų stiprinimas, silpstančios spaudos palaikymas ir pagaliau visiems ištautėjimo įsisiubavimas. Šitie visi klausimai yra mums svarbus ir juos teks Federacijos kongresui tinkamai išrišti.

Pirmoje mūsų idealinių organizacijų eilėje stovi Vyčiai. Aplinkybės taip susidėjo, kad Vyčių seimas ir Federacijos kongresas nutarta laikyti tame pačiame mieste. Vietiniai Waterbury darbuotojai suderino tuos seimus, prie kurių prisidėjo darbininkai ir giedrininkai, tomis pačiomis dienomis. Ir labai gerai, nes neskaldomos jėgos ir patys seimai bus skaitlingesni bei iškilmingesni. Lietuvos Vyčiai yra gražiausia ir brangiausia mūsų organizuotos visuomenės dalis; tai antras Lietuvos "Pavasaris". Jų programos nuo seniai išdirbtas ir įgyvendintas auga ir stiprėja. Nė viena greičiausia mūsų katalikiškųjų organizacijų neturi tiek pavojaus iš idejinių priešų pusės kiek Vyčiai. Todėl čia Vyčių organizacijos vadams reikia budėti, kad jų tarpan nesiskverbtų nepageidajamų elementų ir nesuardytų mūsų dvasios milžinų ilgų metų darbo. Tasai negeistinas reiškinys — tikro tikybinio susipratimo stoka — turi būti prašalintas. Čia žinoma yra dvasios vadų pareiga — reikšti Vyčiams daugiau palankumo ir šalinti iš to idealaus jaunimo ydas, kuriomis juos bando užkrėsti idejos priešai.

Kiek tenka girdėti ir giedrininkai rupinasi savo seimą laikyti su Fede-

racija. Giedrininkai, seniau Moksleivių Susivienijimas, yra viena garbingų ne savo skaitmenimis, bet savo turiniu organizacijų. Didžiama mūsų dabartinės inteligentijos yra giedrininkų idealais išauklėta. Keičiantis išeivijos jaunimui ir čia gimusiems užimant giedrininkų eiles, buvo padaryta klaida — neužtektina išauklėtam vietiniam jaunimui vadų. Vyčiai jų kur kas daugiau turi. Gal būtų geriau šiuodu luomu — mokyklos ir dirbtuvės jaunimą — taip daug neskirti, bet verčiau bendrinti jų veikimas. Kadangi "Giedros" padėtis ne per geriausia, tai kaip tik galima pasinaudoti šita aplinkybe ir pateikti visam jaunimui vieną bendrą organą — "Vyti", kuriame giedrininkai gali turėti sau dalį "Giedra". Tuomet bus mažiau veltui aikvojamų jėgų ir pinigų, bet daugiau stiprybės ir naudos.

Be abejo, šitas klausimas anksčiau ar vėliau giedrininkams reikės išrišti.

L. D. S., prie kurios teorijoje prikerpta ir K., gyvuoja. Savo programu ir darbuote L. D. S. yra brangi mūsų visuomenei organizacija. Kaip visur, taip ir čia truksta vadų, bet darbininkams jų daugiausia truksta. Vadai dar ne visa. Reikia turėti simpatijos ir visuomenėje. Jeigu mūsų demokratizmo laikais koks nors luomas daugiausia remiamas — tai darbininkai. Bet, dėje, negalima tai pasakyti apie L. D. S. Nors mūsų visuomenėje darbininkai turi plačiausios simpatijos, bet jų Sąjunga tuomi nesinaudoja. Darbininkų Sąjungos vadai turėtų pasirūpinti išnaudoti sau tą visuomenės palankumą —

īgyti daugiau simpatijas. Tuomet L. D. S. susilauks didžiausios naudos.

Atskirai savo seimą laikys Moterų Sąjunga Philadelphijos mieste. Sąjungos plėtotė privertė mus manyti, kad moterys savo pasiryžimuose yra ištvermingiausios. Jos sau panašias organizacijas pavijo ir pralenkė. Šiandien turi keleta tukstančių organizuotų narių, leidžia savo gražų mėnraštį "Moterų Dirvą" ir, kas svarbiausia, turi tvirtą atsargos kapitalą, kuris yra kiekvieno draugijos gyvybės pamatas. Butų gera, kad Sąjungos kuopos dėtu savo

visas pastangas likviduoti vietines moterų pašelpines draugijas ir jungtu jas prie savęs. Tuomi atneštų visuomenei didelės naudos — sukurtų vieną didelę moterų organizaciją ir apsaugotų daugelį pašelpinių draugijų nuo bankruto.

Artinantis šitiems mūsų organizacijų seimams, mums tenka tiktai palinkėti, kad kuopos rinktu savo sumaniausius narius atstovais ir iš kalno sutvarkytų gerai apgalvotus įnešimus. Šitokiu budu yra lengvesnis darbas seimo dalyviams ir didesnė nauda pačioms organizacijoms.

J. N.

Kunigystės Sakramentas.

O ne. Jau pat pradžioje, kuomet Kristus juos pakvietė prie savęs aiškiai pasakė, kad nori juos padaryti "žmonių žvėjais", skelbėjais Dievo karalystės"... Nurodė irgi, kad nusiųs juos į visą pasaulį, kad tiesos liudijimas pasiektų irgi "viršininkus bei valdovus"... Matome tat, kokiam tikslui Kristus juos ypatingai moko ir lavina, — **į jų rankas mano sudėti savo žemiškos pasiuntinystės valdžią.** Ir tikrumoje, — besibaigiant Kristaus viešojo veikimo laikui mes matome, jog ir mokinimas bei lavinimas Apaštalu tuo pat laiku užsibaigia. Gi tuo laiku Kristus aiškiais žodžiais pasako, kad kiekvienam butų aišku, kas per valdžia suteikta Apaštalam: "Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu" (Jon. 20, 21). "Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sunaus ir

Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs." (Mat. 28, 19, 20). "Kas jusų klauso, manęs klauso; kas jus niekina, mane niekina. Kas gi mane niekina, niekina tą, kurs yra mane siuntęs" (Luk. 16, 16).

Dar aiškesniais žodžiais Kristus pareiškia pasauliui Apaštalu skirtumą nuo kitų žmonių savo maldoje per Pasukutinę Vakariene: "Kaip kad tu, Tėve, siuntei mane pasaulin, taip aš jus siunčiu pasaulin, ir žodžius, kuriuos Tu davei man, aš daviau jiems, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu esi mane siuntęs" (Jon. 17, 8, 20, 21).

Ir dar ne galas. Kristus pasakė, jog Apaštalai privalo eiti po visą pasaulį, uždėjo, reiškia, Apaštalam pareigą Dievo Tiesos skelbimo. Bet ar tusčioms juos paleido? Ne. Kristus ža-

dėjo Apaštalams paremti juos, apsaugodamas nuo paklidimo. Tam tikslui pasakė, jog jiems suteiks "Tiesos Dvasią", kurios pasaulis negali priimti, nes jos nepažįsta. — "Jūs gi pažįsite ją, nes ji pasiliks pas jus ir bus jumyse". (Jon. 14, 17). Reiškia, toji Dvasia pasiliks visuomet su Apaštalais, kiti gi nebeturės, — tai išimtinai dovana Apaštalam. Paskiau irgi skaitome Luko Evangelijoje (24, 45) "Tuomet jis davė jiems išmanymo, kad jie suprastų Raštus"; — irgi ypatinga dovana Apaštalu. Gi toliau atrasime, jog Kristus pavedė Apaštalams teikti visus Sakramentus, davė galios kalčių atleidimo, o ypatingai liepė atnašauti **Nekruviną Eucharistijos** auką.

Kokį vaizdą mes matome Kristaus į dangų paėmimo dienoje? Štai mes turime Katalikų Kunigystės įstatytą Sakramentą. Kaip tai? Labai aiškiai, turime žmones išskirtus nuo kasdieninių gyvenimo reikalų rupinimosi, kuriems vieton to Kristus pavedė rupintis išimtinai Dievo garbės reikalais." "Ir paėmiau jus iš kitų tarpo, kad butumėte mano"... Regime vyrus, kuriems Išganytojas paliepė tobulinti kitus pamokinimais ir teikimu Šventų Sakramentų. Susitinkame su būriu žmonių, kurių užduote kitus valdyti doros srityje, o kurie sudaro Bažnyčią, gi — "kas nepaklausytų Bažnyčios, tebunie jis tau, kaip pagonis ir muitininkas" (Mat. 18).

Svarstykite toliau ir prisižiurėkite, kaip patys Apaštalai suprato Kris-

taus pavestą jiems Kunigystės valdžią.

Kuomet jau regimai Kristaus nebuvo pasaulyje, gi skaičius Apaštalu sumažėjo per tai, kad Juda išdavėjas atsiskyrė, jie susirinkę Paskutinės Vakarėnės namelyje karštai meldėsi, prašydami Šventosios Dvasios nurodyti, kurs tinka Dievo valiai užimti Apaštalo vietą: "Tu, Viešpatie, kurs žinai visų širdis, parodyk, katrą iš tų dviejų išsirikai, kad imtų vietą šitos tarnystės ir apaštalytės, nuo kurios Judas atpuolė" (Apd. 1). "Burtas puolė ant Motiejaus, ir tas buvo priskaitytas prie vienuolikos Apaštalu" (Apd. 1, 26).

Toliau matome, kai Apaštalai tvarko ir valdo pirmą Jeruzalėje susitvėrusį krikščionišką valsčių — parapiją, kai jie vadovauja Eucharistijos Aukoje, kai jie teikia Sutvirtinimo Sakramentą — trumpai tariant, kai jie pildo visas savo priedermes ir patys išimtinai vykina savo valdžią. Matome pav. kai Pilypas Samarijoje daug patraukė žmonių prie krikščionybės, bet pats negalėjo suteikti jiems Sutvirtinimo Sakramento, ir todėl ten turėjo vykti Petras su Jonu, kurie dėjo ant jų rankas, ir jie gavo šventąją Dvasią" (Apd. 8, 17)

Jei bandyčiau šioje vietoje visus Apaštalu išsireiškimus pateikti skaitytojams, tai priverstas bučiau perrašinėti ištiesai visus Šv. Pauliaus laiškus, didesnę dalį kitų Apaštalu laiškų. Bet čion paduosiu bent keletą pavyzdžių.

"Jei kas neklauso mūsų žodžio laiškų, tą pažymėkite ir neturėkite su juo draugystės, kad būtų sugėdintas" (2

Tes. 3, 14).

“Aš giriu jus broliai, kad visame atsimentate mane ir laikote mano įsakymus. Musų kovos ginklai ne kuniški, bet galingi Dievu tvirtovėms griauti... ir pavergiame kiekvieną protą. Mes esame pasiryžę atkeršyti kiekvienam nepaklusnumi... ta valdžia, kurią mums Viešpats yra davęs” (1 Korint. 11, 2; II, 10, 4-6; 13, 10)

Ir paskiau matome, kad ta valdžia, besinaudodamas Paulius, išskiria iš Korintiečių tarpo tulą besarmatį ir Hemenę bei Aleksandrą (1, Kor. 5, 1-5; 1 Tim. 1, 20). Pasiremdamas savo valdžia, paliepia rinkimą aukų po visas bažnyčias Jeruzalės Bažnyčios ubagams, parėdo paliuosuoti vergą tulam krikščioniui (I Kor. 16, 1) (Fil. 8), teikia nurodymus, liečiančius pirmųjų krikščionių gyvenimą, bažnytines apeigas ir t. t. (I Kor. 6, 7, 8, 9, 10, 11...)

Taip tat elgėsi Apaštalai ir jų darbais nurodo mums, kad jie taip pat suprato kunigystės reikšmę, kaip kad ir mes šiandieną suprantame. Bet, vėl klausymas kyla — ar Apaštalai perdavė savo galią kitiems ir kam jie ją perdavė?

Kas atydžiai skaitė Apaštalų Darbų Knygą, tas be abejo turėjo patėmyti, jog prie Apaštalų susispietė burys jų mokytinių, lygiai kaip kad Apaštalai buvo susispietę prie Kristaus. Tie Apaštalų mokytiniai buvo jų sandarininkais mokinyje ir valdyje vos susitvėrusių krikščioniškų valsčių-parapijų. Šventas Raštas paduoda net vardus kai kurių iš tų Apaštalų mokytinių: Ba-

rnabas, Silas, Timotiejus, Titas, Jonas Morkus, Lukas, Apollo, Epafras, Tichikas, Krėscentas, Klemensas, Archipus, Aristarkas ir kiti. Su jais Apaštalai lanko bažnyčias, juos siunčia savo vardu mokytojauti bei valdymo reikalus ap-rupinti, ir dažnai juos palieka kurioje nors vietoje vadovauti krikščioniškai parapijai. Taip pav. mes matome kai Apaštalas Paulius paskiria Titą Kretos saloje, Timotiejų — Efeze, Archipus darbuojasi Koloso mieste, Apolo gi veikia Korinte.

Ką gi veikia Apaštalų mokytiniai paskirtose vietose?

Tą patį pildo, ką ir Apaštalai pildė: skelbia Dievo Žodį, teikia šv. Sakramentus, ganytojauja, pirmininkauja krikščionims. Šv. Paulius Timotiejui taip rašo: “Įsakyk ir mokink. Nė vienas teneniekina tavo jaunystės... Nelaikyk nieku tavyje esančios malonės, kuri tau duota... kunigų rankų uždėjimu. Skelbk žodį, nesiliauk laiku ir nelaiku; įrodinėk, ragink, bark visu kantrumu ir mokinimu” (I Tim. 4, 11 ;II, 4, 2-5). Tautų gi Apaštalas Titui taip rašo: “Kalbėk, ragink ir bark visu smarkumu. Nė vienas teneverčia tavęs nieku” (Tit. 2, 15). Ką jie privalo kalbėti, ko mokyti, ką drausti — tatai priparodo aiškiausia laiškų turiniai: juose apibudintas visas krikščionių gyvenimas. Šv. Petras tat ir sako: “Taigi aš... meldžiu... ganykite jums pavestą Dievo aviją, rupindamies ja... kaip Dievui tinka... o kuomet pasirodys vyriausias Ganytojas, jus gausite nevystantį garbės vainiką.” (I Petr. 5, 1-4).

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikėjimui.

Skelbkite Evangeliją visam su tvėrimui. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai. Kas jusų klauso manęs klauso, ir kas jus niekina mane niekina”.

Tu Petras, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau aš duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tu atriši žemėje, bus atrišta ir danguje” (Mt. XVI). Tais žodžiais, anot visų krikščioniškų amžių tikėjimo, šv. Petras buvo Jėzaus Kristaus paliktoji galva, pastovus pamatinis akmuo, neklystamasis mokytojas, visos Bažnyčios ganytojas ir visų Jo mokytinių kertinis akmuo.

Nereikalinga ginčyti tų žodžių. Jų prasmė yra pilnai aiški ir šviesi.

1) Yra krikščioniškoji Bažnyčia, nes Jėzus Kristus pasakė: Mano Bažnyčia;

2) Tėra viena Bažnyčia, nes Jis nesakė: Mano Bažnyčios, bet Mano Bažnyčia;

3) Ir tarp tų bažnyčių, kurios vadinasi vienatinė, tikroji Bažnyčia; viena tinė tikroji: kuri gi yra vienatinė tikroji? Toji įsteigta ant Petro, Petro valdyta ir valdoma, mokyta ir mokoma, kurs dar gyvuoja savo įpėdiniuose; todėl gi Romos Katalikų Bažnyčia, kurios valdytojas — šv. Petro įpėdinis — yra kunigas ir galva; ta **Bažnyčia** yra.

Kas paprastesnio kaip tas protavimo būdas? Kādaisiā pasirodė gar galingas įtikrinti protestantą, kuriam aš tai priminiau ir kuris liko kataliku tą pačią dieną; tai buvo priežastimi, kad rusai, pravoslavai, pereitų į Katalikų Bažnyčią.

Jau bežengiant į dangų Išganytojas vėl atkartojė ir patvirtino ką buvo šv. Petru davęs, sakydamas jam: “Ganyk mano avinėlius, ganyk mano avis” (šv. Jon.).

Tad gi šv. Tėvui ir vyskupams, dabartiniams Katalikų Bažnyčios ganytojams, kurie vieni tesiekia pradžios Jėzų Kristų nepertrauktoje įpėdinytėje nuo šv. Petro, Apaštalu vado, ir Apaštalams, tie svarbus žodžiai, Jėzaus Kristaus prižadėjimai, buvo duoti; jiems vieniems mokymo, skelbimo ir religijos palaikymo įgaliavimas buvo duotas; tai jie ir jie vieni tėra teisėti krikščioniškųjų tautų ganytojai. Su jais ir vien su jais Jėzus Kristus bus iki amžių pabaigai, kad apsaugotų juos nuo visų klaidų savo mokinyje ir nuo visų ydų sielų išganyme.

Tad, klausant jų ir atydziai sekant jų mokslą, aš įsitikrinęs, kad pažinsiu ir įgyvendinsiu krikščioniškosios religijos tiesas.

Čionai gi patėmyk didelę to aiškaus neklystamojo, dieviško autoriteto įtaką, kurioje Katalikų Bažnyčia kviečia mus gyventi. Kaip lengva katalikui pa-

žinti visuotiną tikrumą ką jis privalo tikėti; ko turi vengti, kad būtų geru krikščioniu. Jis teturi klausyti kunigo, vyskupo paskirto ir pasiūsto, kuris turi ir laiko santykius su Roma, Jėzaus Kristaus vietininku, Jo matomu pagelbininku ant žemės, per kurį Jis mokina ir nutaria aukščiausiu autoritetu ką mes turime tikėti, daryti ir vengti.

Kaip gražu ir paprasta tai yra. Patėmyk gi kokia tobula vienybė plaukia iš to autoriteto. Visur tas pats tikėjimas, visur tas pats mokslas; Azijoje, Afrikoje, Amerikoje, Europoje ir Australijoje. Visur tas pats religijos mokymas, Jėzaus Kristaus paties vietininko mokymas: visur ta pati kunigystė. Visur ta pati auka, tas pats garbinimas, tie patys sakramentai, tos pačios šventenybės ir išganymo priemonės.

Ta vienybė yra tiek gražesnė ir antprigimtinė kiek krikščionybė, šv. Tėvo valdoma ir tik jo valdoma, siekia visas žemės rybas.

Visur yra katalikų. Jų tik vardai parodo tą faktą, (tai šv. Augustino žodis prieš penkiolika šimtų metų): katalikas reiškia bendra bei aplama, visuotina. Katalikų Bažnyčia apima visus amžius, visas šalis, visas tautas. Ir paskutinis teismas bus kaip mūsų Viešpats Jėzus Kristus pasakė, kuomet Katalikų Bažnyčia bus skelbusi, mokinusi, plėtusi ir įgyvendinusi Evangeliją visose tautose ant žemės. (Mt. XXIV. 19).

Kur Katalikų Bažnyčia gyvuoja, ji vąžduoja ir rodo krikščioniškąją tobulybę ir šventenybę. Ji nuolat ir visur įkūnią aukščiausią ir skaisčiausią dory-

bę tuose, kurie priima paklusniai jos mokslą. Ji yra šventųjų motina. Ji dar nestojo juos gimdyti per devyniolika šimtmečių, nei matyti J. Kristų, savo Dievą ir Įsteigėją, stebuklais patvirtindama savo tarnų tobulybę.

Protestantizmas, pagaliau, (kaip pats vardas mums parodo) yra visos tos tvarkos ir vienybės ardymas del reformos.

Suskilus į tukstantį atskalėlių, kuriuos viena kitą smerkia, piauna; kuriuos gi tesutinka bendrai neapkęsti senošios Bažnyčios. Liuteronai, Kalvynai, Zvinglistai, Bekrikščiai, Mariavitai, Evangelikai, Anglikonai, Šokėjai, Metodistai ir t. t. yra daugiau kaip 200 sektų. Protestantizmas ne kas kita, kaip religijos suirutė ir anarkizmas.

Ji yra užpuolus griauti krikščionybę net jos esmėje. Ji atmata pamatinį tikybos dėsnį, kuris yra neklystantis mokymas ir dieviškasis šv. Tėvo ir vyskupų autoritetas, vienatiniai ir teisėti ganytojai ir mokytojai.

Nors jie rėkia, klykia apie tikėjimą, jie panaikino tikėjimą, t. y. proto ir širdies paklusnumo ir palankumą dieviškajam mokslui. Protestantas tetiki savaip aiškindamas Dievo žodį; jie yra neaiškiose vietose ir žinyčiose tardytojai ir teisėjai vietoje, kuriuos Jėzus Kristus paskyrė teisėjais; jie tiki savo paties, o ne Dievo žodžiui, kurį randa šv. Rašte; jie neturi tikro tikėjimo; jie teturi nuomonę, taip svyruojančią kaip ir patsai, ir jie jau netiki nieko kaip tik į savo nuomonę. Todėl, tiek yra religijų, kiek yra galvų tarp protestantų. Net

kiekvienas gali kasdien mainyti savo religiją. Aš pažįstu labai gerbiamą protestantų šeimyną, turinčią keturis narius, kurioje kiekvienas asmuo seka kitionišką religiją.

Todėl, protestantizmas yra siubujamas visokiais vėjais: mainomas kas metai, kasdien savo tikybos žymes. Ji atmeta šiandien ką mokina rytą bei mokino vakar; ji neturi vienybės, senatvės, visatinumo nė pastovumo.

Aš ginčiju kokį-nors protestantą man aiškiai pasakyti kas yra tiesa, ir ką pasaulis privalėtų tikėti, kad būtų po bausme skaitomas iškrypęs iš krikščioniškosios tiesos kelio.

“Tamsta skiriesi nuomonėse nuo manęs”, kartą pasakė Montanui Tertulijonas, todėl tamsta klysti”.

Protestantizmas pasirodo dora delto, kad ji yra pasilikusi tiesos šešėly suirutėje, kurią ji sukėlė: gi tos doros dėvėja ir nešioja to tiesos ir klaidos maišymo žymes. Jos yra beveik nuolat aštrios ir puikybe pasižymėjusios kaip pariziejų dorybė. Jos gyvuoja, nežiurint protestantizmo, kadangi žmoguje yra gerų palinkimų. Iš tikrųjų, jos yra katalikės, jos priklauso Bažnyčiai. Juo labiau protestantai yra protestantais, tuo mažiau turi tikrosios krikščionybės; juo panašesni yra jie į mus, tuo tikresnios ir gyvesnios yra jų dorybės. Buvo pasakyta teisingai apie protestantinę Angliją, kad iš visų šakelių, kurios ten gyvuoja “mažiausiai iškraipyta, delto kad ji buvo mažiausiai taisyta”.

Protestantizmas atmeta visa, kas yra paguodu, malonu ir švelnu religi-

joje: — šventą Jėzaus Kristaus buvimą Eucharistijoje; gailestingumo ir atleidimo tribunolą; švenč. Panelės Marijos meilę bei užtarmą ir šaukimąsi į ją, tos švelnios Išganytojo Motinos, kurią Jis mums davė kaip Motiną savo mirties valandoje; šventųjų mūsų vyresniųjų brolių, dabar, jau danguje, kur mus jie kviečia ir kur mus laukia.

Nėra religijinių tikrai vadinamų pareigų, nes negalima tai vadinti garbinimu, kas įvyksta grynose namo erdvėse, kurį vadina savo bažnyčia.

Ar kuomet buvai jų bažnyčioje? Galima įsivaizduoti pirmą kartą kaip tie susirinkimai yra pamaldingi; gi tik pažiūrėk arčiau: nėra švenčiausiojo, ypač Jo meilės nėra jaučiama... Jie primena mums, kad pariziejai buvo uolesni už kitus lankyti sinagogas.

Pamatinė protestantų yda yra priešingumas ir puikybė.

Pagaliau, nėra šventųjų pas juos. Niekuomet nėra parodę tikrą meilės sesutę, t. y.: kuklią ir mandagią Dievo ir vargšų tarnaitę. Jų uolumas yra atkaklus; jų karšti pasekėjai yra svajunai, sapnuoliai, kurie yra įsitikinę šv. Dvasios pilni, it kuriems ta išsvajota dvasia dažnai praneša keistus daiktus.

Jų misijonieriai tėra Biblijos dalintojai. Tik palygink juos su Apaštalais arba su mūsų katalikų misijonieriais, uolumo, meilės, vargo ir Apaštalų kančių įpėdiniais, kaip jie yra savo tikėjimo įpėdiniai. Koks skirtumas!

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

ŠV. KOMUNIJA — SIELOS MAISTAS.

Kiekvienas žmogus reikalauja sau maisto. Jeigu jisai nevalgytų, tai palengva susilptų, išdžiūtų ir pagaliau visai numirtų. Bet žmogus — tai dvilypė esybė. Jisai susideda iš kūno ir sielos. Kaip kunas negali gyventi be maisto, taip lygiai tinkamo sau maisto reikalauja ir žmogaus siela. Tuoju gi sielos maistu yra Viešpaties Jėzaus Kunas ir Kraujas Švenč. Sakramente: "Mano kunas tikrai yra valgis ir mano kraujas tikrai yra gėrimas". (Jon. 6, 56).

Paprastas maistas duoda kunui gajumo ir stiprybės prieš įvairias ligas ir silpnybes. Panašiai ir šv. Komunija yra vaistu nuo dvasios negalių ir silpnybių. Žmogaus gyvenimas šitoje ašarų pakalnėje yra nuolatinė kova su jo sielos trejopu priešu, butent — velniu, pasauliu ir savo paties kunu. Ir tiktai tasai laimi tą kovą, kuris yra savo dvasia stipras. Tą gi dvasios stiprybę teikia šv. Komunija. Šv. Rašte skaitome, kad pranašas Elias keliavo tyruose ir, visiškai iš bado nusilpęs, atsigulė numirti. Bet štai Viešpats Dievas atsiuntė savo angelą, kuris atnešė pranašui maisto. Elias valgė ir gėrė ir šituo maistu pastiprintas galėjo keliauti keturiasdešimtis dienų ir naktų iki nepasiekė kalno Horeb, Panašiai ir kiekvienas žmogus šiame pasaulyje keliauja į amžinybę. Ir jeigu jisai nevalgo gyvybės maisto, jisai jokiū būdu negali buti gyvas. Tą gyvybės maistą žmogus randa šv. Komunijoje.

Paprastas maistas mūsų kuną ne tiktai stiprina, bet taipgi augina ir tarpo. Panašiai šv. Komunija augina ir tarpo mūsų sielos ypatybes. Jinai suteikia mums pašvenčiamosios malonės, apšviečia mūsų protą, sustiprina valią, užmezga mūmyse įvairių dorybių ir jau esamas dorybes patobulina.

Paprastas maistas, ypačingai jeigu žmogus alkanas, numalšina tą alkį ir žmogaus upą pataiso. Priėmęs švenčiausią į savo širdį, žmogus jaučia savo sielos gelmėse ramybę ir džiaugsmą. Jisai tuomet palankesnis artymo prašyme, jautresnis jo nelaimėje ir skubesnis Dievo tarnavime. Prisimindami mūsų pačių patyrimą, užklauskime savęs — kas yra per

vieni tie asmenys, kurie šviečia kitiems pavyzdžiu savo gražaus, ramaus gyvenimo? Kurie kantriai kenčia visus šios žemės vargus ir nelaimes? Kurie vargingai gyvena, bet visuomet linksmi? Kurie kitų neužgaulioja, nesiskundžia, bet savo skriaudėjams ir priešams reiškia vien nuolaidumo ir net meilės? — Tai vis tie geri katalikai žmonės, kurie dažnai priima į savo širdį švenčiausią, nes jie tuomet drąsiai gali pasakyti su šv. Pauliu Apaštalu: "Visa galiu Jame, Kuris mane stiprina". (Pilyp. 4, 13).

Paprastas maistas persimaino į žmogaus kuną ir kraują. Taip lygiai ir šv. Komunija pereina į mūsų sielas, nes šv. Komunijoje yra Kristaus Kunas ir Kraujas — tai yra Jo žmogystė ir dievystė. Todėl šv. Komunija kuo artymiausia sujungia mus su Kristumi. Tuomet galime tarti su tuo pačiu Pauliu Apaštalu: "Gyvenu jau ne aš, bet Kristus gyvena manyje". (Galat. 2, 20). Kuomet Kristus apsigyvena mūsų sieloje ir mūsų namuose, visas gyvenimas pasikeičia. Patsai žmogus yra geresnis, šventesnis ir tobulesnis. Tuose namuose užviešpatauja santaika, susiklausymas. Vienu žodžiu Išganytojas lieka mūsų Valdytoju.

Šv. Komunija užtikrina mums amžinąjį gyvenimą. Išganytojas pasakė: "Kas valgo mano kuną ir geria mano kraują, turi savyje amžinąjį gyvenimą ir aš prikelsiu jį paskutinėje dienoje. (Jon. 6, 55). — Matydami šitas visas šv. Komunijos ypatybes — kiek malonių mes galime įgyti priimdami švenčiausią — mes turime rupintis eiti prie šv. Sakramentų kuo dažniausia. Be abejojimo mums rupi mūsų sielos gyvybė — amžinas gyvenimas. Todėl valgykime to Maisto, kuris teikia mūsų sielos amžiną gyvenimą. J. N.

— Birž. 18 d. Kaune įvyko skaitlingas metinis Šaulių Sąjungos susivažiavimas. Šaulių Sąjunga stiprėja skaičiumi, organizaciniu standumu ir dvasia.

— Lietuvos Banko direktoriumi pasilieka ponas Jurgutis. Valdžia žada į Banko reikalus nesikišti ir tuščių litų į apyvartą neleisti. Tad manoma kad litas atsilaikys.

Katalikų Pasaulys

AUSTRIJA. — Čia yra garsus Salzburgo miestas, kuriame gyvuoja daug aukštų katalikiškų mokslo įstaigų. Šiomis dienomis buvo pašvęsta naujai pastatyta Tėvų Benediktinų kolegija, kuri bus dalimi garsaus Salzburgo universiteto.

ITALIJA. — Visų garbingiausia Katalikų Bažnyčioje vienuolija yra Benediktinų. Jie amžiais dirbo apšvietos darbą suteikdami mums senovės Graikų bei Romos raštus, neskaitant krikščionybės laikų literatūros. Dabar Tėvai Benediktinai vėl užbaigė milžinišką darbą — išleido naujai peržiūrėtą ir pataisytą Šv. Rašto Vulgatos vertimą. Tuo darbu rūpinosi Kardinolas Gasquet. Naujai išleisto šv. Rašto knyga buvo įteikta šv. Tėvui, kuris atsidėkodamas vienuoliams, kėlė jų darbštumo dvasią ir suteikė savo tėvišką palaiminimą.

— Šv. Tėvas vis daugiau pradeda susirūpinti katalikų nelaiminga padėtimi Meksikoje. Kaip žinoma toji šalis yra katalikiška, bet ji, kaip ir Rusija, pateko į bolševikų valdžios rankas. Valstybės prezidentas žydas Calles, kuriam už katalikų persekiojimus masonai suteikė 33 laipsnį, be jokios atodairos spaudžia ir skriaudžia visa, kas yra katalikiška. Šv. Tėvas, kaip geras savo avidės ganytojas, kreipiasi į visą katalikiškąjį pasaulį, ieškodamas Meksikos katalikams užuojautos ir paramos. Šiuo tikslu šv. Tėvas nuskyrė 1 dieną rugpiučio, kad visas katalikiškas pasaulis vienytusi savo maldose už Meksikos katalikų persekiojimų prašalinimą.

— Milano mieste Kardinolas Tosi pašventė laivą, pavadinta šv. Tėvo Pijaus XI vardu. Tasai laivas plaukios tarp Italijos ir Aigipto kraštų. Laivo savininkai pavedė tą laivą katalikų misijonierių naudai. Misijonieriai gali laisvai juo važinėti į upės Nilo pakrančius ir Italijos šalį.

PERU. — Peruviečiai katalikai pradėjo rūpintis savo tautos dvasios milžino Martyno kanonizavimu. Jie didžiuojasi, turėdami savo tautoje šv. Rožę, krašto sostinės Limos miesto gyventoją. Dabar jiems rūpi ir palaimintojo Martyno kanonizavimas. Šiuo tikslu valstybės prezidentas Augusto de Leguia pasiuntė šv.

Tėvui laišką, kuriame prašo paremti peruviečių tautos gražius pasirizėjimus. Jisai rašo: “Mano valdžios vardu, visos valstybės ir savo vardu aš meldžiu Tamstos, Šventasai Tėve, su giliausia pagarba, kad, prisimindami palaimintojo Martyno nuopelnus, Jusų Šventenybė primsite tą kanonizavimo klausimą ir išvesite peruviečių naudai, kurie taip tos malonės trokšta.

— Šv. Tėvo pasyrimu čia konsekruoti trys nauji vyskupai. Kas svarbiausia, visi trys vyskupai yra kiniečiai. Tai pirmu kartu kynų tautos istorijoje patys kiniečiai yra nuskirti vyskupais.

SUV. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Buvusio Nicaraguos prezidento sunus, viešėdamas Washington'e, pasakė, kad Suvienytų Amerikos Valstybių dabartinė muzika, vadinama “jazz” pavers krašto gyventojus į plėšrusius žvėris. Pasakymas keistas. Bet reikia atminti, kad tai yra gero muziko žodžiai. Toji dabartinė muzika jau yra davusi užtektinai įrodymų, kad jiniai sukelia ir palaiko žmogaus gyvuliškus jausmus. Tokios muzikos reikia vengti, nes jiniai neša šeimynai didžiausių nuostolių.

— Dabartinių laikų Suvienytose Valstybėse yra 20, 738, 417 katalikų. Tai parodo, kad katalikų skaičius per paskutinius 25 metus paaugėjo dvigubai ir puspenktu milijono paskutiniais penketa metų. Jeigu taip augs katalikai, tai už 50 metų bus 50 milijonų katalikų. Kiekvienais metais katalikai padaugėja puse milijono žmonių.

— Įdomus daviniai pasireiškė “Motinos Dienoje” ir tik dabar aikštėn išėjo. Štai metodistai savose parapijose davinėjo skaitlingiausioms šeimynoms dovanas. Pasirodė, kad skaitlingiausia metodistų šeimyna, kuriai teko dovana, teturi tiktai keturis vaikus, bet ir tai dar ne visa — tos šeimynos motina tiktai 6 mėnesiai Amerikoje.

— Pažvelgus į Amerikos Katalikų istoriją, mes randame sekančias pavardes, kurie pirmiau buvę protestantais vėliau liko katalikais ir užėmė garbingas vietas Katalikų Bažnyčioje: — Jokubas Baylay, Baltimore arkivyskupas ir Apaštalinis Delegatās, Samuelis Eceleston, Bal-

timore arkivyskupas, Jokubas Wood, Philadelphijos arkivyskupas ir daugelis kitų garbingų žmonių, kurie pametė protestantizmą, nes matė, kad jame yra nepataisomos klaidos ir kad tiktai Katalikų Bažnyčia turi amžinąją tiesą. Bet tai gilaus proto ir aukštos dorovės vyrai.

— Nuo pradžios metų mūsų krašte pastatytos 96 bažnyčios. Per šiuos paskutinius metus Katalikų skaičius 224,694, nežiurint, kad metai dar nepasibaigė. Dabar yra 24,352 kunigai. Tiktai vienais metais kun. skaičius padidėjo 655. Mokinių dvasinėse seminarijose yra 12,595. Pradinių mokyklų yra 6,819, kuriose mokosi 2,072,466 vaikai. Pereitais metais atidaryta viena seminarija, 2 kolegijos bernaičiams ir 2 akademijos mergaitėms pastatyta. Visa valdžioje yra rankose 15 arkivyskupų ir 103 vyskupų.

— Amerikiečiai skubiai ruošia daugelį misijonierių į stambeldžių kraštus, ypačingai į Kynus, Japoniją, Indiją. Bet gaila, kad apleidžia savas vietas, kur Kristaus mokslas yra daug reikalingesnis. Sulig patiektomis žiniomis vienas misijonierius laikė misijas Pietinėje Carolinoje. Pirmu kartu tos vietos matė katalikų kunigą ir jo laikomas pamaldas, kurių metu buvo susirinkę daugiau protestantų negu katalikų. Ant tiek susidomėjo apielinkės katalikiškoms pamaldomis, kad net vietiniai protestantų ministeriai lankėsi misijose. Iš tiesų pietinės Suv. Valstybių dalys yra dvasiniai labai nuskurdę ir joms tikiybiniis pakėlimas daugiau reikalingas negu kur nors kitur.

MEKSIKĀ. — Visos katalikiškos šeimos, Monterrey apielinkėse pradėjo tartis nelankyti žaidimų, teatrų, koncertų kaip pareiškimą protesto prieš valdžios katalikų persekiojimą. Šią judėjimą pradėjo keletas aukštų šeimynų motinų ir merginų. Ir dabar jį jau seka iš-tisios apielinkės. Šiandie daugelis garsingiausių pramogų vietų yra apytuštės ir baigia tuštėti.

— Zitacuato miesto gyventojai reikalavo valdžios, kad atšauktų savo nutarimus prieš katalikus. Valdžia, norėdama žmonėms patikti, neva sušaukė miesto tarybos rumuose susirinkimą, svarstė žmonių reikalavimus ir nutarė atmeti. Žmonės tuo nepasitenkine, pradėjo prieš valdžią demonstraciją. Buvo pašaukta kariuomenė, kuri pradėjo malšinti demonst-

rus. Tuomet iškilo susirėmimas ir kraujo praliejimas; 3 asmenys nušauti ir 25 sužeisti. Kunigai stengėsi palaikyti žmonių tarpe ramumą, bet niekas negelbėjo. Piliečiai, matyt, nutarę žūt-but žydų bolševikų valdžią nuversti ir paliuosuoti savo tikėjimą iš persekiojimų.

— Kadangi demonstracijos metu Zitacuato bažnyčioje buvo skambinama varpais, kunigas patrauktas teisman. Žmonės tiktai to ir laukė. Jie vėl pradėjo demonstracijas ir pareiškė savo reikalavimus, nusiųsdami savo pasiuntinius į miesto tarybą. Visa pasibaigė areštu 40 asmenų. Žmonės sujudę ir patys nežino kas bus, bet pasiduoti persekiotojams nė nemano.

— Svetimų valstybių atstovai prašė vidaus reikalų ministerio, kad jį leistų nors vienam jų dvasininkų pasilikti aprupinti dvasinius reikalus jų tautiečių, gyvenančių Meksikoje. Atsakymo dar negauta, bet reiškama viltis, kad persekiojimai svetimtaučių nepalies. Tuo pačiu Suvienytų Amerikos Valstybių vyskupai pasiuntė laišką į užsienio departamento sekretorių p. Kellogg, reikalaudami, kad U. S. A. nutrauktų savo diplomatinis santykius su Meksika, kuri persekioja piliečių laisvę.

Eucharistinio Kongreso paminėjimas Mariampolėje. Visose Lietuvos bažnyčiose, tad ir Mariampolėje, sekmadienį, birž. 20 d. įvyko vakare pamaldos sąryšyje su atsidarančiu tą dieną Čikagoje, Amerikoje, kongresu šv. Sakramentui pagarbinti.

Atlaikius mišparus prie išstatyto šv. Sakramento ir atkalbėjus litaniją prie šv. Jėzaus Širdies, kun. B. Bumšas nupiešė to Kongreso, didžiausio pasaulio istorijoje, vaizdą. Prisiminus, kad iš viso pasaulio kraštų suplaukė pusantro milijono žmonių pagarbinti mūsų Viešpatį, kad tų žmonių tarpe tukstančiai ir tukstančiai valstybės vyrų, mokslininkų, visuomenės veikėjų, žmonių vadų, kad nepaisant visokių netikėlių pastangų taip stipriai pasireiškia žmonių tikėjimas, — visų susirinkusiųjų pakilo dvasia.

Pasimeldę už Bažnyčios laisvę ir gerovę ir už pasitaisymą paklydėlių, išsikirstėme giliu įsitikinimu, kad piktos galybės, Dievo danguje, nė mūsų tikėjimo nepergalės.

Lietuvos Žinios

A. A. J. *Matulaičio laidotuvės*. Labai iškilmingos tos laidotuvės — nusižudžiusio žmogaus. Saulės spinduliuose sidabruotas karstas su auksu žibančiu gaisrininku šalmu viršuje, vėliavos, uniformuose gaisrininkų eilės, skaitlinga žmonių minia, giminių, pažįstamų, draugų ir šiaip žiopsotojų, kuriuos pritraukė orkestras. Orkestras į bažnyčią lydint grojo revoliucinį gedulingą maršą: — “Jus aukomis kritot kilnioje kovoje...”

Bažnyčion susirinko keli šimtai žmonių, daug žydelių; kai kurie katalikai pasiliko ant šventoriaus ir užsidegė papirusus; reikėjo paprašyti, kad užeitų į bažnyčią pasirukyti...

Po pamaldų kun. B. Bumšas pasakė trumpą tiesos žodį. Laidotuvių iškilmės daromos paprastai, kad pagerbus mirusiojo nuopelnus, kad paguodus gimines, kad sužadinus visus prie gyvenimo maldos už mirusį. Šiose laidotuvėse iškilmės nedaromos mirusiojo nuopelnams pagerbti. A. a. Jonas “ne krito auka kilnioje kovoje”, bet pats save nužudė, pabėgdamas iš Dievo kariuomenės, iš sargybos, kurioje Viešpats jį buvo pastatęs. Nusižudymas, ar nužudymas vis vien yra žmogžudybė, prasi Kaltimas, bausmės, ne pagarbos vertas. Kas prasišalina iš gyvenimo prieš laiką, neatlikęs Dievo paskirtų darbų, apie to nuopelnus nėra ko kalbėti, nes jis jų nesusėję padaryti. Šios iškilmės negali suteikti ir paguodos likusiai šeimynai, giminiams ir draugams, ne bent apgaulingu triukšmu apkurtins skausmą. Šios iškilmės vieną tik tikslą tegali pasiekti, tai pagarbinti mūsų Viešpatį Dievą, kurio stebuklingas gailestingumas leido a. a. Jonui atlikti prieš mirtį išpažintį, sąmoningai ir nuoširdžiai apgailėti savo nedorą darbą. Atleido jam Viešpats; atidarytos jam amžinos gyvybės durys. Bet į dangaus šventybę niekas suteptas neįeis. Nusidėjėliui žmogui reikia, kad jis bausmės ugnyje savo rūdis išnaikintų. Sutrumpinti užsilikusią bausmę mes galime ir privalome savo nuoširdžiomis tyliomis maldomis ir gerais darbais atlikti tai, ko nebesusėję atlikti numirėlis.

Tad susirinkę pažydyti į kapus taip skaitlingai, ne papirusų rukymu ant šventoriaus ir

ne revoliuciniu maršu jam pagelbėsime; ne triukšmingomis ir blizgančiomis iškilmėmis, bet tyliai liudėdami su Bažnyčia, Tėvyne ir šeimyna dėl žuvusios gyvybės, mes jautria ir gyva malda pagelbėsime jam greičiaus pasiekti amžino atilsio. Išklauskys mūsų maldų Dievas, jei mes patys šiandieną pamąstysime, kaip išvengti panašaus galo, kad gyvendami palaidai mes nepreicutume tokio galo, kur, suardę savo gyvenimą, galime nebegauti ir tos trumpos valandėlės, kad savo beprotybes atgailėti.

Pamokslo žodžiai, taip stačiai, atvirai ir teisingai pasakyti, ne vienam lengvamaniui įkrito giliai. Tik nebuvo bažnyčioje tų, kurie papirusus rukė ant šventoriaus...

Prie progos reikia pažymėti, kad Bažnyčia nusižudžiusių visai nepriima į kapus ir už juos nesimeldžia, nes tokiems malda nieko negelbsti. Tokius-gi, kurie nusižudę dar suspėja nuoširdžiai savo kvailą ir nedorą darbą apgailėti ir atleidimą gauti, tokius Bažnyčia lydi į kapus tylia malda ir giliu liudėsiu, bet ne triukšminga demonstracija. Parapijos klebonas buvo rengėjų suklaidintas ir užkluptas įvykio fakto netikėtai.

Per tai pasidarė kaip ir demonstracija, kuria pagerbiama savižudybė, Reikėtų žmonėms būti rimtesniems ir akyvaizdoje *tokios mirties* reikėtų rimčiau susimąstyti, o ne tuščiai triukšmauti.

Kas čia parašyta, neliečia mirusiojo, nes jam Viešpats atleido. Liečia gyvuosius, kad taip mažai tegalvoja.

Kaunas. Naujoji vyriausybė jau pasirodė su savo programa Seime; slaptosios derybos su kitataučių grupėmis, kurios už vyriausybės palaikymą reikalaujama ypatingų teisių ir gerbių atlyginimą jau ima.

— Seimas panaikino karo stovį. Palikta karo stovyje 1 kilometras nuo demarkacijos linijos.

— Karininkų klube įvyko skaitlingas armijos karininkų atsisveikinimas su buv. prezidentu p. A. Stulginsku.

— Pasirodęs Kaune atvirai bolševikų laikraštis konfiskuotas. Seimas rengia visišką spaudos laisvę.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Prašau paaiškinti kur šv. Rašte kalbama apie skaistykla?

P. K. iš Grand Rapids, Mich.

ATSAKYMAS. — Sename I—statyme Makabejų knygoje 12, 43-46 — Judas žydų kariuomenės vadas “suriukęs pasiuntė dvylika tukstančių drachmų į Jerusale, kad būtų atnašaujamos aukos už mirusiųjų nuodėmes, gerai ir tikybiniai manydamas apie prisikėlimą. (Jeigu jisai ne būtų turėjęs vilties, kad mirusieji prisikels, būtų buvę bereikalinga ir veltui melstis už mirusius.) Bet jisai manė, kad mirusieji gerame stovyje turi didelės malonės. Todel yra gera ir teisinga mintis melstis už mirusius, kad jie būtų iš savo nuodėmių paliuosuoti.”

Naujame Istatyme — Išganytojas pa reiškia: “Todel sakau jums: Kiekviena nuodėmė ir piktažodžiavimas bus žmonėms atleista; kas gi kalba prieš šv. Dvasią, tam nebus atleista nei šiame pasaulyje, nei busimame” (Mat. 12, 32). Šitie žodžiai reiškia, kad kai kurios nuodėmės yra atleidžiamos kitame pasaulyje. Bet kur? Pragare nuodėmių atleidimo nėra; į dangų su jokia nuodėme niekas neįeina. Todel turi būti trečia vieta, kurioje yra atleidžiamos nuodėmės. Ir mes tą vietą vadiname skaistykla.

Apie nuodėmių atleidimą per ugnį kalba šv. Paulius Apaštalas savo laiške į Korintiečius. Jisai sako: “Nes nėvienas negali dėti kito pamato, kaip tik tą, kurs yra Jėzus Kristus. O ar kas stato ant to pamato aukšą, sidabrą, brangius akmenis,

medžius, šieną, šiaudus, tai kiekvieno darbas paaiškės; Viešpaties diena tai išaiškins, nes ji apreikš ugnimi, ir, koks yra kiekvieno darbas, ugnis ištirs. Jei kieno darbas sudegs, tas turės nuostolio; bet pats bus išganytas, tačiau taip, kaip ugnimi”. (1 Korint. 3, 11-15)).

KLAUSIMAS. — Jei žmogus gyvendamas buvo geras ir kitiems daug gero padarė, bet patsai sau mirtį pasidarė, nu sišaudamas ar pasikardamas — ar galima tokį žmogų laidoti į kapus, melsti už jo sielą ir atnašauti šv. Mišias?

O. P., N. Abington, Mass.

ATSAKYMAS. — Į šią klausimą su nku atsakyti, nežinant priežasčių ar aplinkybių. Kas jį privertė nusižudyti? Ar jisai nebuvo kokios nors proto ligos varginamas? — Jeigu tokį žmogaus pasielgimą jokiū būdu negalima suprasti kaip vien tiktai blogos valios pasireiškimą, tuo met jam teikti tikybinis patarnavimas negalima. Melsti Viešpaties Dievo gailėstingumo išmalda, pasninku ar malda, lygiai ir šv. Mišiomis, yra galima už kiekvieną sielą, nežiurint jo gyvenimo ar mirties. Žmogus negali suprasti Viešpaties Dievo teisingumo nei gailėstingumo. Jeigu siela tikrai yra žuvusi pragare, tie geri darbai neina veltui, bet atatenka kitoms sieloms, kurioms Viešpats Dievas tas malones suteikia per mūsų maldas ir gerus darbus.

KLAUSIMAS. — Ką reiškia vyskupo lazda ir kepurė? *O. S. iš Cicero, Ill.*

ATSAKYMAS. — Vyskupo lazda rei

skia jo ganytojavimo galybę. Tai yra ganytojo valdžios ženklas. Tasai ženklas parodo, kad yra vyskupo pareiga palaikyti silpnuosius, stiprinti klystančius ir gražinti į tiesos kelią išklydusius. — Vyskupo kepurė, kuri paprastai iš lotyniško vadinama mitra, irgi yra jo vyresnybės ženklas. Senovėje Rytų šalyse tokias kepurės nešiojo karaliai, kraštų valdovai. Vyskupo mitra, tokiu būdu, yra karališkas vainikas. Mitra viršūnėje yra dvilypė. Tai žymė reiškia, kad vyskupas turi pareigos aiškinti žmonėms šv. Raštą — Senąjį ir Naująjį Įstatymą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasiūlymą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Man tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberlow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviskumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGA"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.